

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Martiny Kotouček Mikoláškové ve věci

žalobce: V. T. T., nar. X
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem X
zastoupený Mgr. Štěpánem Svátkem, advokátem
sídlem Na Pankráci 1618/30, Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného 2. 5. 2023, č. j. OAM-02635-23/ZM-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný z důvodu pravomocného odsouzení žalobce za spáchání úmyslného trestného činu zamítl jeho žádost a neprodloužil dobu platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

2. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasí a požaduje jeho zrušení. Namítá pochybení žalovaného spočívající v tom, že neověřoval, zda a k jakému datu žalobce uhradil peněžitý trest uložený mu trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 21. 4. 2022, sp. zn. 2 T 42/2022 (dále jen „trestní příkaz“). Dle žalobce totiž může existovat časová prodleva mezi zaplacením peněžitého trestu a vyznačením jeho výkonu v rejstříku trestů. Vzhledem k § 69 odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 429/2022 Sb. (dále jen „trestní zákoník“) považuje žalobce ověření, zda peněžitý trest nebyl již zaplacen, a tedy i vykonán, za stěžejní pro posouzení věci. Pokud by žalovaný zjistil, že žalobce peněžitý trest zaplatil, ale tato skutečnost se ještě nepromítla do rejstříku trestů, nemohl by žalobcovu žádost zamítnout. Žalobce fotokopii z aplikace své banky dokládá, že peněžitý trest skutečně zaplatil. Současně žádá soud, aby si datum zaplacení ověřil u Obvodního soudu pro Prahu 4.
3. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby, neboť žalobce byl trestním příkazem shledán vinným trestnými činy zatajení věci a neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku. Peněžitý trest mu byl uložen ve výši 10 000 Kč a trestní příkaz nabyl právní moci 18. 8. 2022. Tím byl nepochybně dán důvod pro zamítnutí žalobcovy žádosti. Dle aktuálního výpisu z rejstříku trestů již bylo odsouzení zahlazeno. Současně z něj vyplývá, že žalobce zaplatil peněžitý trest dne 9. 5. 2023. Ke dni vydání napadeného rozhodnutí (2. 5. 2023) tak ale žalovaný nemohl na žalobce pohlížet jako na osobu trestně zachovalou, neboť v té době ještě nebylo odsouzení žalobce zahlazeno. Těžko lze po žalovaném požadovat, aby odkládal vydání rozhodnutí do doby, než odsouzený peněžitý trest zaplatí. V případě žalobce se jednalo o dobu delší než 8 měsíců.

Podstatný obsah správního spisu

4. Žalobce podal dne 11. 1. 2023 žádost o prodloužení zaměstnanecké karty.
5. Žalovaný v řízení o žádosti žalobce opatřil výpis z rejstříku trestů s údaji ke dni 6. 3. 2023. Výpis obsahuje jeden záznam na základě shora označeného trestního příkazu, který nabyl právní moci dne 18. 8. 2022. Podle trestního příkazu spáchal žalobce přečin zatajení věci podle § 219 odst. 1 trestního zákoníku a přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku, za což mu byl uložen úhrnný peněžitý trest v celkové výměře 10 000 Kč.
6. Výzvou ze dne 14. 3. 2023 žalovaný oznámil žalobci, že může využít svého práva seznámit se s podklady pro rozhodnutí a podat vyjádření ve věci. Zástupkyně žalobce dne 21. 3. 2023 do správního spisu nahlédla, pořídila si fotokopie mobilním telefonem a žalovanému sdělila, že se žalobce do 30 dnů vyjádří.
7. Dne 27. 3. 2023 žalobce uvědomil žalovaného o změně zástupce a současně požádal o umožnění nahlédnout do správního spisu. V návaznosti na to žalovaný vyrozuměním ze dne 29. 3. 2023 žalobce informoval, že práva nahlížet do spisu může využít ve lhůtě 7 dnů od doručení. Žalobce již ale do správního spisu nenahlížel.

8. Žalovaný si dne 28. 4. 2023 opětovně opatřil výpis z rejstříku trestů, v němž byl stále veden záznam na základě trestního příkazu.
9. Dne 2. 5. 2023 žalovaný vydal napadené rozhodnutí. V něm konstatoval, že z výpisu z rejstříku trestů a z trestního příkazu plyne, že žalobce spáchal úmyslné trestné činy, za něž byl i pravomocně odsouzen. Ke dni vyhotovení rozhodnutí nebyl trestný čin zahlazen, což žalovaný ověřil dne 28. 4. 2023. Z toho důvodu nemohl žádosti žalobce vyhovět.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Vzhledem k tomu, že proti napadenému rozhodnutí nebylo přípustné odvolání, je i podmínka vyčerpání řádných opravných prostředků splněna. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
11. Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž byl vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, soud neshledal.
12. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, neboť s takovým postupem účastníci implicitně souhlasili dle § 51 odst. 1 s. ř. s. Dokazování soud neprováděl.

Posouzení věci soudem

13. Žaloba není důvodná. Podle § 44a odst. 11 zákona o pobytu cizinců „[m]inisterstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, [...] je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e).“
14. Podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, který se užije na základě § 46e odst. 1 téhož zákona, ministerstvo zruší platnost pobytového oprávnění, „jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.“
15. Mezi účastníky není sporné, že žalobce spáchal dva úmyslné trestné činy, za něž byl pravomocně odsouzen. Podmínka pro neprodloužení platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců byla tudíž splněna. Žalobce však namítá, že si měl žalovaný před vydáním napadeného rozhodnutí ověřit, zdali již žalobce uložený peněžitý trest nezaplatil. Dle žalobce se měl žalovaný nesprávně spoléhat toliko na výpis z rejstříku trestů ze dne 6. 3. 2023.
16. Žalobci lze přisvědčit, že v případě zaplacení peněžitého trestu, jenž byl uložen za jiný trestný čin než zvlášť závažný zločin, by se na pachatele hledělo, jako by nebyl odsouzen, jakmile by byl trest vykonán (§ 69 odst. 3 trestního zákoníku). Žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty by tak nebylo možné zamítnout z důvodu v § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
17. Mezi účastníky není sporu ani o tom, že žalobce peněžitý trest skutečně uhradil. Žalobce tuto skutečnost tvrdí již v žalobě (třebaže bez uvedení data úhrady) a žalovaný mu ohledně toho přisvědčuje ve vyjádření k žalobě, v němž uvedl, že z opisu z rejstříku trestů zjistil, že žalobce peněžitý trest uhradil 9. 5. 2023. Shodné datum úhrady soudu sdělil i Obvodní soud pro Prahu 4 přípisem ze dne 26. 5. 2023. Soud tento přípis doručil 9. 6. 2023 žalobci. Ten na něj žádným způsobem nereagoval. Stejně tak žalobce v soudem stanovené lhůtě nepodal repliku k vyjádření žalovaného.

18. S ohledem na výše uvedené je nesporné, že žalobce provedl úhradu peněžitého trestu až ke dni 9. 5. 2023, neboť s přihlédnutím k § 6 věty první zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů může soud vzít za svá i skutková zjištění, která účastník nepopřel, přestože k tomu v řízení měl příležitost [viz rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 25. 6. 2021, č. j. 3 As 159/2019-28, bod 19].
19. Z důvodu nadbytečnosti proto nebylo třeba k této nesporné skutečnosti provádět dokazování fotokopií z mobilního bankovníctví žalobce.
20. V soudním řízení tedy vyšlo najevo, že žalobce peněžitý trest zaplatil až po vydání napadeného rozhodnutí, pročez na něj nebylo možno nahlížet, jako by nebyl odsouzen. Soud přitom při přezkumu napadeného rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Pakliže v době rozhodování žalovaného nedošlo k zahlázení žalobcova odsouzení, postrádá tato námitka jakoukoliv relevanci. Vzhledem k tomu soud konstatuje, že žalovaný zamítnutím žalobcovy žádosti nepochybil, neboť v době vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.
21. V návaznosti na shora uvedené, z něhož je patrné, že žalobce zaplatil peněžitý trest až po vydání napadeného rozhodnutí, je zcela nedůvodná námitka žalobce, podle které měl žalovaný ověřit, zda žalobce peněžitý trest nezaplatil.
22. Soud proto pouze doplňuje, že výše citovaná ustanovení zákona o pobytu cizinců žalovanému zakazují prodloužit cizinci k jeho žádosti platnost zaměstnanecké karty, pokud byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. K ověření této skutečnosti je žalovaný *ex offio* povinen vyžádat si výpis z rejstříku trestů (§ 165a odst. 2 věta druhá zákona o pobytu cizinců). Jestliže žalovaný zjistí, že cizinec takový úmyslný trestný čin spáchal, nedisponuje v tomto ohledu žádným správním uvážením, a žádost cizince bez dalšího zamítne (rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2008, č. j. 7 As 21/2008-101).
23. Výpis z rejstříku trestů je veřejnou listinou (§ 15 odst. 1 zákona č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů) který sice úředně, avšak vyvratitelně, potvrzuje určité skutečnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 9. 11. 2020, č. j. 2 As 116/2017-94, bod 22). Podle § 53 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů veřejné listiny potvrzují, že *„jde o prohlášení orgánu, který listinu vydal, a není-li dokázán opak, potvrzují i pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno.“*
24. Opatřil-li si tak žalovaný v řízení v souladu s jeho povinností výpis z rejstříku trestů, mohl vycházet z toho, že údaje v něm obsažené jsou pravdivé, tedy že žalobce byl odsouzen za úmyslný trestný čin a toto odsouzení dosud (do dne vydání napadeného rozhodnutí) nebylo zahlázeno. Ze správního spisu soud zjistil, že si žalovaný vyžádal první výpis z rejstříku trestů dne 6. 3. 2023. S ním se musel seznámit i žalobce, neboť prostřednictvím své zástupkyně dne 21. 3. 2023 nahlížel do spisu. Přesto se k němu v řízení před žalovaným nijak nevyjádřil, natož aby se pokusil platnost a správnost údajů v něm obsažených zpochybnit a prokázat opak. Nelze opomíjet, že řízení o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty je řízením zahajovaným na žádost, v němž primární břemeno tvrzení a důkazní spočívá na žadateli, nikoli na správním orgánu (viz např. rozsudek NSS ze dne 15. 11. 2017, č. j. 8 Azs 111/2017-36). Žalobce se však proti zjištěním žalovaného nikterak nevymezil.

25. Žalobce dokonce nevyužil ani možnosti nahlížet do spisu v dodatečné lhůtě, která byla žalovaným stanovena k jeho žádosti po změně zástupce ve správním řízení. Žalobce zůstal pasivní, přitom to byl on, koho tížila povinnost důkazy prokázat tvrzenou nesprávnost údajů uvedených ve výpisu z rejstříku trestů. Žalovaný se mohl oprávněně spoléhat na pravdivost tam uvedených údajů a nevyvstaly-li v řízení žádné okolnosti, které by svědčily o opaku, nelze po něm požadovat, aby činil další šetření a zjišťoval, zdali žalobce peněžitý trest ve skutečnosti nezaplatil. Současně v řízení poskytl žalobci dostatek času a příležitostí pro to, aby se k podkladům pro rozhodnutí vyjádřil a svá tvrzení podpořil důkazy. Žalovanému tudíž nelze ani vyčítat, že by snad nepočkal na úhradu peněžitého trestu žalobcem.
26. Žalobce nadto pomíjí, že žalovaný si v řízení opatřil ještě další výpis z rejstříku trestů (ze dne 28. 4. 2023), a to aktuální, předcházející dni vydání napadeného rozhodnutí (2. 5. 2023). Ani z něj nevyplývalo, že by žalobce již peněžitý trest zaplatil a odsouzení bylo zahlazeno. Napadené rozhodnutí proto žalovaný vydal na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu.
27. Soud s ohledem na výše uvedené konstatuje, že napadené rozhodnutí není nezákonné, nesprávné ani nepřezkoumatelné, jak se žalobce mylně domnívá. K úhradě peněžitého trestu po dni vydání napadeného rozhodnutí nemohl podle § 75 odst. 1 s. ř. s. přihlédnout. Soud dodává, že neshledal ani žádné výjimečné okolnosti zakládající zcela mimořádnou situaci, pro kterou by měl přihlédnout ke skutečnostem nastalým až po vydání žalobou napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 11. 2017, č. j. 6 Azs 348/2017-26, bod 13, např. porušení zásady non-refoulement). Žalobce ostatně takové ani netvrdí.

Závěr a náklady řízení

28. Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I). O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s.
29. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. listopadu 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu